اخبار

شورای اسلامی شهر شاهرود به عنوان شورای برتر در استان سمنان معرفی شد

رئیس شورای اسلامی شهر شاهرود از معرفی این شورا به عنوان شورای برتر استان سمنان بر اساس شاخص‌های استانداری خبر داد. حمیدرضا قنبریان در نشست خبری شامگاه یکشنبه که به مناسبت روز ملی شوراها در سالن جلسات مجموعه گردشگری دلیار برگزار شد، افزود: بر اساس اعلام استانداری سمنان، شورای اسلامی شاهرود علاوه بر کسب عنوان برتر در این استان، به عنوان برگزیده شهرستان‌ها نیز دست یافت. قنبریان به تلاش اعضای شورای ششم در ۳۳ ماه گذشته اشاره کرد و گفت: برگزاری ۲۰۵ نشست رسمی با ۷۵۰ مصوبه طی این دوره از شورای اسلامی شهر در شاهرود ثبت شد. رئیس شورای اسلامی شهر شاهرود به بدهی بیش از یک هزار میلیارد ریالی شهرداری شاهرود در زمان آغاز به کار این دوره شورا اشاره کرد و گفت: بودجه پنج هزار میلیارد ریالی سال ۱۴۰۰ محقق نشد.

بودجه ۱۲هزارو۶۴۰ میلیارد ریالی شهرداری در سال ۱۴۰۳: وی با بیان اینکه بودجه سال ۱۴۰۲ به میزان ۱۰ هزار میلیارد ریال محقق شد، ابراز کرد: برای سال جاری بودجه شهرداری شاهرود ۱۲هزارو ۶۴۰ میلیارد ریال تعیین شده است. قنبریان ادامه داد: با وجود اینکه شهرداری بر اساس شاخص‌های تورمی و استناد قانون درآمدهای پایدار که توسط دولت و وزارت کشور ابلاغ شده تا سقف ۴۵ درصد مجاز به افزایش تعرفه عوارض شهرداری است، اما ۱۵ تا ۲۵ درصد افزایش در دستور کار قرار گرفت که با احتساب ۲۶ درصد تخفیف خوش‌حسابی، در عمل مبلغی به عوارض سال گذشته اضافه نشده است. رئیس شورای اسلامی شهر شاهرود تصریح کرد: از ابتدای آغاز به کار دوره ششم شورا تاکنون برای تأمین هزینه‌های حوزه مدیریت شهری از طرح‌های سرمایه‌گذاری گذشته هیچ استفاده‌ای نشد. وی ادامه داد: اجرای طرح ساخت پل سه سطحی که در استان سمنان بی‌نظیر است، در دستور کار قرار دارد و تا سال آینده بهره‌برداری می‌شود. قنبریان از افتتاح پارک مشاهیر، آبشار ۲ و ۳ خبر داد و گفت: ساخت پارکینگ طبقاتی خیابان تهران در حال انجام است و گام نخست این مجموعه تا پایان سال بهره‌برداری می‌شود.

ارتقای یک‌درجه‌ای شهرداری شاهرود: وی به ارتقای درجه شهرداری شاهرود از ۹ به ۱۰ اشاره کرد و افزود: فضای سبز این شهر از ۲۸۰ هکتار در سال ۱۴۰۰ به ۳۳۵ هکتار افزایش یافت و سرانه ۱۵ مترمربع برای هر شهروند به ۲۰ مترمربع رسید.

تعامل شهرداری و شورای اسلامی شهر برای توسعه شهر: شهردار شاهرود هم در این نشست با بیان اینکه مدیریت شهری در خدمت مردم به عنوان بخشی از جامعه به وظایف خود عمل می‌کند، گفت: رسانه‌ها چشم بینا، گوش شنوا، انتقال‌دهنده اخبار و بیان حقایق هستند که زمینه افزایش امید و اعتماد روزافزون مردم به کشور و مسئولان را فراهم می‌کنند. محسن احمدی موفقیت‌ها و دستاوردهای مجموعه شهرداری را نتیجه همراهی و آرامش در شورای اسلامی شهر عنوان کرد و گفت: شهرداری شاهرود با کمترین دغدغه و مباحث حاشیه‌ای در حال خدمت به مردم است. احمدی رمز موفقیت حوزه مدیریت شهری را در سایه همت، تلاش، همدلی و پرهیز از تفرقه برشمرد و افزود: رسانه‌ها در تبیین خدمات شهری کمک کنند تا امید در جامعه زنده شود. شهردار شاهرود ابراز کرد: حدود ۷۰ درصد از پیمانکاران شهرداری از افراد بومی انتخاب شده‌اند تا در حوزه‌های مختلف یاری‌دهنده مدیریت شهری باشند.

چرا همه سیگار به دست شدند؟

تولید سالانه ۷۰ میلیارد نخ سیگار در کشور

شرق: این روزها در خیابان، محل کار و هر کجا که جمعی حضور دارند، بدون شک چند نفری شروع به مصرف سیگار می‌کنند. موضوعی که شدت آن در بین جوان‌ها هم بیشتر شده است. با وجودی که متخصصان به اشکال مختلف عوارض ناشی از مصرف سیگار را گوشزد می‌کنند اما طی این سال‌ها از شدت مصرف این دخانیات کم نشده است و شکل آن هم به سیگارهای الکترونیک تغییر کرده. به باور بسیاری همین سیگارهای الکترونیک به افزایش مصرف سیگار جامعه شدت می‌بخشد. حتی دبیر جمعیت مبارزه با دخانیات ایران ضمن تأکید بر اینکه ایران پایین‌ترین نرخ مالیات بر دخانیات نسبت به نرم جهانی را دارد، در عین حال درباره مضرات سیگارهای الکترونیک هشدار داده و گفته است: این سیگارها در حالی در کشور تبلیغ می‌شود که بسیاری از کشورها نسبت به تحریم مصرف سیگارهای الکترونیکی اقدام کرده‌اند. دکتر محمدرضا مسجدی در ادمه اشاره کرده بود با بیان اینکه معاهده‌نامه کنترل دخانیات توسط سازمان جهانی بهداشت در سال ۲۰۰۳ به تصویب رسید، اظهار کرد: تصویب معاهده‌نامه کنترل دخانیات، یک حرکت عظیم علیه مصرف دخانیات در سطح جهان به حساب می‌آید. پس از تصویب معاهده‌نامه کنترل دخانیات، صاحبان و مافیای صنعت دخانیات در مسیر تولید فراورده‌های جدید گام برداشتند تا افراد بیشتری را گرفتار دخانیات کنند؛ چراکه صنعت دخانیات به عنوان سومین صنعت سودآور جهان معرفی شده است. شرکت‌های تولیدکننده محصولات دخانی ادعا می‌کنند سیگارهایی تولید کرده‌اند که فقط حاوی نیکوتین است و موادی که در سیگارهای کلاسیک وجود دارد در این محصول وجود ندارد. شرکت‌های دخانی ادعا می‌کنند سیگارهای جدید یعنی سیگارهای الکترونیکی نه تنها اعتیادآور نیستند و وابستگی کمتری دارند، بلکه از این سیگارها می‌توان برای ترک دخانیات استفاده کرد. «ترک دخانیات»، یک شعار حق به حساب می‌آید اما شرکت‌های تولیدکننده دخانیات از یک شعار حق برای تحقق اهداف باطل استفاده می‌کنند. این روزها وجود سیگارهای الکترونیک باعث شده تا حتی مصرف دخانیات در بین نوجوان‌ها هم امری عادی شود.

این سیگارها با تبلیغ برای ترک سیگار به بازار راه پیدا کرده است. دبیر جمعیت مبارزه با دخانیات ایران در مورد همین موضوع افزود: شرکت‌های تولیدکننده دخانیات به سیگارهای الکترونیک موادی مانند گلیسیرین، مواد معطر و برخی از افزودنی‌ها اضافه کرده‌اند. بررسی‌ها بیانگر این است مشتقاتی که در ویپ‌ها و سایر سیگارهای الکترونیک وجود دارد، اگر از دود سیگار و قلیان بدتر نباشد، همان خطرها و ضررها را به همراه دارد. نتایج مطالعات بیانگر این است، استعمال سیگارهای الکترونیکی سبب سکته‌های قلبی و مغزی، بیماری‌های مزمن تنفسی و سرطان می‌شود. آمریکا نسبت به تحریم مصرف سیگارهای الکترونیک در تمام ایالات‌های این کشور اقدام کرده است. هچنین فرانسه اعلام کرده است که مصرف ویپ و سیگارهای الکترونیکی تا پایان سال جاری میلادی در این کشور ممنوع می‌شود. این کشور، طرح ممنوعیت سیگار الکترونیک را به اتحادیه اروپا ارائه داده تا سایر کشورهای عضو این اتحادیه نیز در جهت ممنوعیت مصرف سیگارهای الکترونیک گام بردارند. اگرچه مصرف سیگارهای الکترونیک در کشورهای پیشرفته ممنوع شده اما این دست سیگارها در کشورهایی مانند ایران مصرف می‌شود؛ به نحوی که قیمت ویپ در کشور از ۲۰۰ هزار تومان تا دو میلیون تومان است. اگرچه تولید و عرضه سیگارهای الکترونیک در کشور ممنوع است اما برخی خواهان تولید سیگارهای الکترونیک در کشور هستند. افرادی که خواهان تولید سیگار الکترونیک در کشور هستند ادعای خود را تحت عنوان «جلوگیری از درآمد خارجی‌ها و کسب درآمد داخلی» مطرح می‌کنند و با درخواست خود، دولت و مجلس را تحت فشار قرار می‌دهند. اگر سیگار الکترونیک در کشور تولید شود، سود از آن صاحبان ایده می‌شود اما جوانان باید تاوان تولید این سیگار در کشور را بپردازند. نتایج مطالعات بیانگر این است که ۱۸ درصد از جوانانی که سیگارهای الکترونیک مصرف می‌کنند، گرفتار اعتیاد مواد دخانی می‌شوند. مضرات سیگارهای الکترونیک محدود به اعتیاد به مواد دخانی نمی‌شود؛ بلکه شش تا هشت درصد از افرادی که سیگارهای الکترونیک مصرف می‌کنند، گرفتار اعتیاد به مواد مخدر می‌شوند. آمار و ارقام مربوط به اعتیاد جوانان تکان‌دهنده است. باز هم تأکید می‌کنم افرادی که موضوع تولید سیگارهای الکترونیک را مطرح می‌کنند فقط به فکر منافع مالی خود هستند اما نکته مهم و اساسی این است تولید سیگارهای الکترونیک می‌تواند تمام ارکان کشور را تحت تأثیر قرار دهد.

افزایش مشکلات خانواده‌های اُتیستیک و عدم حمایت دولت

چند فرزند اُتیستیک دیگر باید قربانی شود؟

سمیه جاهدعطائیان: یک کودک مبتلا به اُتیسم به دست مادرش به قتل رسید و پیکر بی‌جانش به آتش کشیده شد؛ این در حالی است که مادر این فرزند، با انتشار تصاویر دخترش در فضای مجازی، از کاربران تقاضای کمک کرده بود. پدری جان پسر خردسال خود را به دلیل معلولیت گرفته است... وقتی خبرهای تلخ این‌چنینی منتشر می‌شود، واکنش‌های فراوانی از سوی خانواده‌های فرزندان با نیازهای ویژه و خانواده‌های دیگر به گوش می‌رسد. بسیاری از فعالان حوزه افراد با نیازهای ویژه، درباره مشکلات بی‌انتهای خانواده‌هایی که فرزندان با نیازهای ویژه دارند، هشدار داده و مسئولان را نسبت به ضرورت تعهد به قانون بالادستی حمایت از حقوق افراد دارای معلولیت ملزم کرده‌اند. هزینه‌های اقتصادی و امرار معاش، رسیدگی به نیازهای توانبخشی، کاردرمانی، گفتاردرمانی، دارودرمانی و... آن‌قدر سرسام‌آور است که امکان توجه به خدمات روان‌درمانی و رفتاردرمانی در خانواده‌هایی که فرزند اتیستیک دارند، بسیار محدود شده است.

روشنک بستانچی، روان‌شناس کودک و نوجوان که در حوزه کودکان و نوجوانان با نیازهای ویژه فعالیت می‌کند، در گفت‌وگو با «شرق» با اشاره به آخرین مورد از قتل کودک مبتلا به اتیسم توسط مادر می‌گوید: «به دلیل بازبودن پرونده و ابهام در ماجرا نمی‌توان به قطعیت درباره آن پیش‌بینی کرد و عنوان «جنون آنی» به مادر داد؛ چراکه طبق اطلاعات به‌دست‌آمده، کودک مبتلا به طیف خفیف از اتیسم بوده است. اینکه مادر با چه اختلال و آسیب روانی دست‌به‌گریبان بوده هنوز شفاف نشده است؛ به همین دلیل در واکنش‌های خانواده‌ها و فضای مجازی می‌بینیم که واقعا درک دقیق و ملموسی درباره بچه‌های اتیسم و مشکلاتشان وجود ندارد».

او با اشاره به مشکلات و چالش‌های روزافزون خانواده‌های دارای فرزند اتیستیک می‌گوید: «زندگی خانواده‌ها پر از چالش است. در طیف شدید و متوسط درکی از خطر وجود ندارد و بچه‌ها ممکن است به خودشان یا به اطرافیان آسیب برسانند؛ به همین دلیل خانواده باید در کنار تمام مشکلات و سختی‌ها، تمام لحظات مراقب فرزند باشد تا به خودش و بقیه آسیب نرساند. در میان مراجعان، کودکی داشتیم که آن‌قدر سر و صورتش را به دیوار زده بود که عصب بینایی چشمش آسیب دیده و از یک چشم نابینا شده بود. حتی غفلت لحظه‌ای از کودک می‌تواند صدمات جبران‌ناپذیری به دنبال داشته باشد؛ به‌خصوص اینکه بچه‌های اتیستیک در طیف شدید و متوسط با اختلال فرار روبه‌رو هستند و به همین دلیل به دفعات در خبرها می‌بینیم که یک کودک یا نوجوان مبتلا به اتیسم گمشده یا ناپدید شده و خانواده را نگران کرده است».

هر کودک اُتیستیک در طیف متوسط ماهانه ۲۰ میلیون هزینه دارد

با شنیدن هر خبر بد و سانحه می‌شنویم خانواده‌ها می‌گویند که چرا فلان مادر مواظب نبوده، چرا پرستار نگرفتند و... درحالی‌که خبر ندارند هزینه‌های ماهانه این افراد تا چه اندازه بالاست. به‌طور متوسط اعلام شده است که هر فرد اتیستیک در طیف متوسط به صورت میانگین، بیش از ۲۰ میلیون تومان هزینه برای خانواده به همراه دارد. با وجود شرایط سخت اقتصادی، هزینه‌های سرسام‌آور کاردرمانی، دارودرمانی، مراجعه به روان‌شناس، توان‌بخشی و... چطور برای اموراتی مثل پرستاری هزینه شود؟ خانواده‌ها هم توان نگهداری ۲۴ساعته از فرزند را ندارند، در نتیجه مشکلات به خودی خود بزرگ بوده و بزرگ‌تر می‌شود. بستانچی ادامه می‌دهد: «موارد این‌چنینی بسیار مشاهده شده است. این خانواده‌ها به دلیل شرایط ویژه، به‌شدت آسیب‌پذیرتر بوده‌اند و به حمایت همه‌جانبه نیاز دارند. «طلاق» یکی از مشکلات رخ‌داده میان این خانواده‌هاست؛ در این خانواده‌ها طلاق فیزیکی و عاطفی رخ می‌دهد و خیانت یکی از طرفین نیز بارها مشاهده شده است. متارکه، جروبحث‌های طولانی، قهر، دلسردی از ادامه زندگی مشترک و... همگی وجود دارد. درواقع وجود یک عامل اصلی و پررنگ یعنی اختلال یا بیماری فرزند باعث می‌شود محرکی برای خیانت، طلاق و... در زندگی مشترک باشد و زن و شوهر را از هم دور کند».

مادران بچه‌های اتیستیک دست‌تنها هستند

بستانچی، روان‌شناس و فعال حوزه افراد با نیازهای ویژه، به دلایل مهم اختلاف‌های زن و شوهرهایی می‌پردازد که فرزند یا فرزندان با نیازهای ویژه مثل اتیسم دارند: «مراجعانم می‌گویند وقتی همسرشان از محل کار به خانه برمی‌گردند، توقع دارند یک زن خوش‌پوش، خوش‌اخلاق و خوش‌رفتار جلوی آنان ظاهر شود. خانه و زندگی مرتب و تمیز باشد. غذا آماده و مجموعا همه چیز فراهم باشد. درحالی‌که تمام مدت مشغول امورات بچه بوده است، کاردرمانی و تمرین‌های منزل را انجام داده و با بچه سروکله زده است. حالا که به آخر روز رسیده، دیگر انرژی یا انگیزه کافی ندارد. درحالی‌که عموما همسران انتظار زن کاملی را دارند. تمام این توقع‌ها و برآورده‌نشدن آنها سرآغاز یک جدایی عاطفی است».

این روان‌شناس کودک و نوجوان با اشاره به وظایف سخت مادران در این خانواده‌ها ادامه می‌دهد: «باید قبول کرد که عموما وظایف مادران در این حوزه بیشتر است. کمتر همراهی و همکاری همسرشان را دارند و دست‌تنها هستند. ما هنوز خانه امن و مرکز امنی برای نگهداری موقت بچه‌های اتیستیک نداریم. باغ‌ها و مراکز فعلی هم به دلیل خبرهای منتشرشده و مبهم‌بودن وضعیت پرونده‌شان، مکان مورد اطمینانی برای خانواده‌ها نیستند. خستگی‌های طول روز و ناامیدی از برخی کاردرمانی‌ها، نتیجه‌نگرفتن‌ها، دوندگی‌ها و تکرار تمرین‌های متعدد باعث خستگی شدید مادر می‌شود و بدون شک زندگی مشترک را تحت تأثیر قرار می‌دهد. خانواده‌هایی را سراغ دارم که پدر با داشتن یک فرزند اتیسم، همسرش را ترک کرده و مادر تک‌سرپرست شده است. در مواردی هم خانواده همسر، مادر را تهدید کرده‌اند که فرزند اتیستیک را به مرکزی بسپارد، در غیر این صورت به طلاق فکر می‌کنند».

اتیسم بسیار جدی است

نسرین زارعی، روان‌شناس کودک و متخصص تحلیل رفتار کاربردی در اتیسم از دانشگاه پنسیلوانیا، در گفت‌وگو با «شرق» در پاسخ به این پرسش که سطح پرداخت به اختلال اتیسم در ایران از چه جایگاهی برخوردار بوده و چرا به صورت مکرر در این زمینه اخبار تلخی به گوش می‌رسد؟ می‌گوید: «اخبار تلخ منتشرشده درباره قتل یک کودک مبتلا به اتیسم توسط مادر یا خبرهای دیگری که منتشر می‌شود، از نخستین حوادث تلخ نبوده و متأسفانه بدون شک آخرین خبر هم نخواهد بود. این حوادث نه‌تنها در ایران بلکه در تمام کشورها رخ می‌دهد و اطلاع‌رسانی می‌شود. اما با توجه به اینکه ایران در حوزه شناسایی، پیشگیری و خدمت‌رسانی به خانواده‌های اتیسم بسیار ضعیف و خنثی عمل کرده، پس خطرات و آسیب‌های بیشتری را متوجه افراد اتیستیک و خانواده‌های آنها کرده است. قبول داریم که میزان آگاهی‌بخشی در کشور ما نسبت به گذشته بیشتر شده است و ما البته به‌صورت دیرهنگام و با ضعف‌های فراوان، اولین قدم برای اطلاع‌رسانی در حوزه اتیسم را برداشته‌ایم و کشورهای دیگر در این زمینه بسیار پیشگام هستند. در عین حال باید بدانیم که در حوزه اتیسم حداقل به اندازه ۲۰ سال عقب هستیم؛ چون در درجه اول ما اتیسم را جدی نگرفتیم، درحالی‌که اتیسم بسیار جدی است».

شیوع اتیسم در ایران رو به افزایش است

این روان‌شناس با اعلام اینکه هنوز در زمینه شیوع اتیسم در ایران به آمار دقیقی نرسیدیم، می‌افزاید: «با توجه به افزایش شیوع اتیسم در کشور، هیچ آمار دقیقی از آن وجود ندارد.

آمار جهانی می‌گوید که ابتلا به اتیسم در جهان یک به صد است؛ درحالی‌که کشور آمریکا در این زمینه آمار دقیق و به‌روزی دارد و اعلام کرده که آمار ابتلا یک به ۳۶ بوده و در حوزه آمار، به‌روز است. در ایران هیچ منبع رسمی و درستی برای آمارگیری در حوزه اتیسم وجود ندارد و با نداشتن آمارهای دقیق، به آمار جهانی اکتفا می‌شود که امکان پیش‌بینی، برنامه‌ریزی درست و ارائه خدمات اجتماعی و روانی را با ضعف مواجه می‌کند. ما روان‌شناسان در ایران با وجود افزایش میزان مراجعه افرادِ اتیستیک به مطب‌ها و کلینیک‌ها، هنوز امکان ارائه آمار دقیق در حوزه اتیسم نداریم؛ به‌همین‌دلیل با نداشتن آمار دقیق، امکان بررسی همه‌جانبه در حوزه اتیسم با سختی و چالش روبه‌رو می‌شود».

شیوع اتیسم رو به افزایش است و ابتلای کودکان به هرکدام از طیف‌ها به صورت زنجیروار می‌تواند خانواده و اعضای خانواده را درگیر کند. اقتصاد و روابط فردی، اجتماعی و شغلی خانواده‌ها را تحت تأثیر قرار می‌دهد و چالش‌های روزافزونی به وجود آورد. ناشناخته‌بودن علت افزایش شیوع اختلال اتیسم، نسبت‌دادن آن به مسائل ژنتیکی و تأثیر آن بر نسل‌های بعدی همه بر این ضرورت تأکید دارد که باید در زمینه اطلاع‌رسانی و آگاهی‌بخشی، برنامه‌ریزی و خدمت‌رسانی دستگاه‌های دولتی مثل آموزش و پرورش، بهزیستی و... در حوزه اتیسم دقیق و همه‌جانبه اقدام کرد. «زارعی» متخصص تحلیل رفتار کاربردی در اتیسم با اعلام این نکات تأکید می‌کند: «متأسفانه در حوزه اتیسم، به صورت مجزا اطلاعات تخصصی، کاربردی، رشته دانشگاهی و تخصصی برای تحلیل رفتار کاربردی اختلال فوق وجود ندارد و اتیسم تنها به‌عنوان بخشی در مباحث روان‌شناسی یا رشته کودکان استثنائی گنجانده شده است. بخشی از رسالت کار آگاهی‌بخشی در حوزه اتیسم بر عهده فعالان رسانه‌ای و فرهنگی بوده که به‌مرور محقق می‌شود و بخش مهم‌تر بر دوش همکاران روان‌شناس است که در این زمینه با موانع بی‌شماری روبه‌رو هستند».

قانون موفق غربالگری اتیسم و غفلت ایران

او با اشاره به پروسه درمان تا تشخیص اتیسم در کشورهای پیشرفته که در این زمینه پیش‌کسوت هستند، تصریح می‌کند: «در کشوری مثل آمریکا اتیسم را از زیر دوسالگی کودک تشخیص می‌دهند و کار غربالگری کودکان را قبل از ورود به سن سه‌سالگی شروع می‌کنند. چنانچه کودکی در این پروسه و ارزیابی دقیق نیازمند مداخله‌های زودهنگام درمانی باشد، کار مداخلات قبل از سه‌سالگی آغاز می‌شود. در این زمان ویژگی‌های فردی-شخصیتی کودکی که تحت تأثیر اختلال اتیسم بوده، بررسی شده و آموزش‌ها درست مطابق با ویژگی هر نوزاد طراحی و برنامه‌ریزی می‌شود. در واقع کار نظارت و آموزش همه‌جانبه روی کودک در هر موقعیتی اعمال می‌شود. در این آموزش‌ها از همکاری و خدمات انجمن و مؤسسه‌های دیگر هم بهره می‌برند تا خدمات روان‌شناسی و اجتماعی همه‌جانبه‌ای برای خانواده این کودک فراهم کنند. پدر و مادر در این پروسه برای کاهش یا از بردن رفتارهای نامناسب و نابهنجار فرزندان آموزش کافی می‌بینند و با خانواده‌ها ارتباط دارند تا روابط‌شان با فرزند تنظیم شود».

«زارعی»، روان‌شناس کودک، با اشاره به الزام قانونیِ خانواده‌هایی که فرزند اتیسم دارند، در کشورهای دیگر ادامه می‌دهد: «وقتی کودکی با اختلال اتیسم شناسایی می‌شود، خانواده وظیفه دارد که مراحل درمانی و مداخله‌ای را در طول پروسه درمان ادامه دهد و از این خانواده حمایت همه‌جانبه هم انجام می‌شود. از کودک تا زمان بزرگسالی حمایت شده و تحت مراقبت است. نوجوانان اتیستیک در ۱۶سالگی نیز ارزیابی شده و با مورد توجه قراردادن موضوع استقلال و مهارت‌آموزی در آنها، امکان حضورشان در دانشگاه و بازار کار سنجیده می‌شود. در غیراین‌صورت آموزش‌ها تا ۲۳سالگی نیز ادامه یافته و درست در این سن تمام مسئولیت‌های فرزندِ مبتلا به اتیسم، با خانواده بوده و اعتراض مردم آمریکا و اغلب استرالیا و کانادا درباره این موضوع است که بچه‌ها از این سن از حمایت دولت و نهادها خارج می‌شوند. این در حالی است که خانواده‌های ایرانی که با مشکلات اتیسم دست‌وپنجه نرم می‌کنند، از ابتدا فراموش شده و بار تربیتی و آموزشی کودک را در کنار معضلات مالی، خانوادگی و... به‌تنهایی به دوش می‌کشند و از معضلات بسیاری رنج می‌برند».

چالش‌های بی‌شمار خانواده‌های اتیسم در ایران

او با تأکید بر ضرورت مداخله زودهنگام و غربالگری در سن طلایی یادآور می‌شود: «سیستم غربالگری دقیق در سن طلایی کودکان آن‌قدر اهمیت دارد که هر قدر درباره آن مطالبه‌گری شود، باز هم کم است. به خانواده‌ها توصیه می‌کنیم که به دلیل نبود این غربالگری، شخصا برای تشخیص اختلال اتیسم در کودکان اقدام کنند. از متخصص و روان‌شناسان توانمند در این حوزه و کلینیک‌های معتبر کمک بگیرند. اینکه خانواده تنها یک روز در هفته به کلینیک برود و توقع پیشرفت در حوزه مداخلات را داشته باشد، توقع زیادی است. خانواده باید به صورت مداوم و فعال، در کنار مشاور حضور داشته و درباره مدل درمان همراهی کرده و اطلاعات کافی به دست آورد. متأسفانه چالش‌ها بسیار زیاد است. در ایران کار پرهزینه و حساس غربالگری و تشخیص اتیسم برعهده روان‌شناسان است؛ درحالی‌که در کشورهای دیگر روان‌شناسانی به صورت تخصصی در این زمینه تربیت شده و آموزش می‌بینند تا خدمات تشخیصی و درمانی را عهده‌دار شوند. روان‌شناسان در ایران امکان حضور میدانی در خانه، محل زندگی و آموزشی کودک ندارند و اگر هم این امکان وجود داشته باشد، هزینه‌های ارائه خدمات این‌چنینی بسیار بالا بوده یا مدارس در این زمینه همکاری نمی‌کنند».

به گفته این روان‌شناس مشکلات خانوادگی در خانواده‌هایی که فرزند با نیاز ویژه دارند، بسیار زیاد است؛ مادران و پدرها به دلیل مشغله‌های فراوان به مدل‌های درمانی موجود بی‌توجه هستند، پدرها عموما همکاری کمتری دارند و این موضوع بار روانی سنگینی برای مادر ایجاد می‌کند. حتی خواهران و برادرها نیز تحت تأثیر این مشکلات هستند و به دلیل داشتن عذاب وجدان، اضطراب، افسردگی، نگرانی و... به درمان همه‌جانبه نیاز دارند.

نگاه

«نشستی برای آینده» و وعده‌ای برای یک ساختار چندجانبه جدید

اشتفان پریزنر*

۲۴ آوریل (پنجم اردیبهشت) روز جهانی چندجانبه‌گرایی و دیپلماسی برای صلح بود. روزی که یادآور یک حقیقت مهم است: هیچ کشوری به تنهایی نمی‌تواند چالش‌های کنونی را حل کند. در مقابل، ما باید با همدیگر برای راه‌حل‌های مشترک، متناسب با شدت چالش‌هایی که جوامع ما با آن روبه‌رو هستند، همکاری کنیم. همان‌طورکه آنتونیو گوترش، دبیرکل سازمان ملل متحد، به‌تازگی اظهار کرد، «جهان ما با چالش‌هایی بنیادین روبه‌رو است، اما جامعه جهانی بیش از هر زمان دیگری در طول ۷۵ سال گذشته، پراکنده و متفرق شده است». این واقعیت هشداردهنده، نتیجه سال‌ها فجایع ویرانگر ساخته دست بشر و بلایای طبیعی پیش‌روی انسان است. درگیری، جنگ، بی‌اعتمادی و تفرقه باعث رنج و درد بسیار زیادی می‌شود؛ از غزه تا اوکراین و سودان و بسیاری از دیگر نقاط جهان. بسیاری از کشورها هنوز هم می‌توانند تأثیر منفی همه‌گیری کووید۱۹ را احساس کنند که با بحران هزینه‌های زندگی و آسیب‌پذیری در تأمین غذا و انرژی تشدید شده است. بحران سیاره‌ای سه‌گانه تغییرات اقلیمی، ازدست‌دادن تنوع زیستی و آلودگی، تهدیدی جدی برای بقای نسل امروز و آینده است. ما با یک اپیدمی جهانی از اطلاعات نادرست و اخبار جعلی روبه‌رو هستیم که به نوبه خود، اعتماد به نهادهای جهانی را تضعیف کرده و بر بی‌ثباتی افزوده است.

مؤسسات بین‌المللی ما برای دوران گذشته -حدود ۸۰ سال پیش و در پایان جنگ جهانی دوم- طراحی شده‌اند و دیگر به‌طور کامل بازتاب‌دهنده واقعیت‌های سیاسی و اقتصادی امروز نیستند. بشریت در بسیاری از جبهه‌ها با توفانی عظیم مواجه است و ما باید این مسیر را با بازسازی اعتماد و گردهم‌آمدن حول راه‌حل‌های مشترک تغییر دهیم. برای تحقق این چشم‌انداز و در پاسخ به درخواست کشورهای عضو سازمان ملل متحد، دبیرکل این سازمان برگزاری «نشستی برای آینده» را در سپتامبر ۲۰۲۴ (مهرماه ۱۴۰۳) در نیویورک پیشنهاد کرده است. این رویداد، فرصتی تکرارنشدنی در هر نسل برای اصلاح و تقویت ساختار چندجانبه جهانی است و ما را در مسیر صحیح به سوی آینده‌ای پایدار و عادلانه برای همه سوق می‌دهد. نتیجه اولیه این نشست، توافقی اقدام‌محور میان کشورها و در قالب «پیمانی برای آینده» خواهد بود. این پیمان پنج فصل خواهد داشت:

۱) توسعه پایدار و تأمین مالی برای توسعه
۲) صلح و امنیت بین‌المللی
۳) علم، فناوری و نوآوری
۴) جوانان و نسل‌های آینده
۵) تحول حکمرانی جهانی

موضوعات حقوق بشر و توانمندسازی زنان در تمامی فصول این پیمان مدنظر خواهد بود. درحال‌حاضر، مذاکرات میان دولت‌ها درباره این پیمان در جریان بوده و سازمان ملل متحد به همراه کشورهای عضو، به افزایش همت و حرکت برای این نشست متعهد است تا از تغییرات مورد نیاز نظام چندجانبه ما اطمینان حاصل کنند. دبیر کل برای حمایت از آماده‌سازی کشورهای عضو برای این نشست، پیشنهادهای خود را در مجموعه‌ای از خلاصه سیاست‌ها ارائه کرده و به تفصیل به ایده‌هایی که ابتدا در «گزارش دستور کار مشترک ما» مطرح شده بود، پرداخته است. یک پیمان بلندپروازانه منجر به اقدام برای داشتن یک سیستم مالی جهانی منصفانه و عادلانه، تعهد به سیاره‌ای امن، صلح‌آمیز و پایدار، فناوری در خدمت بشریت و تعهد به حفاظت از منافع نسل‌های آینده و موارد دیگر خواهد شد. ملت‌ها باید فراتر از آرمان‌های متداول رفته و برای اتخاذ تصمیماتی ضروری جهت بهبود دنیای‌مان گردهم آیند. ایران، به‌عنوان یکی از اعضای بنیان‌گذار سازمان ملل متحد، می‌تواند در طیف وسیعی از موضوعات و مسائل نقشی مهم ایفا کند، کشورها را گردهم آورده و حمایت سیاسی برای نیازهای ضروری مردم و کره زمین را سامان دهد. در ماه‌های آینده، سازمان ملل متحد در ایران مجموعه فعالیت‌هایی را برای افزایش آگاهی درباره این نشست سازماندهی خواهد کرد. به گفته دبیر کل سازمان ملل متحد، «ما در یک نقطه عطف تاریخی هستیم... انتخاب‌ها و عدم انتخاب‌های امروز ما می‌تواند منجر به زوال بیشتر یا پیشرفت به سوی آینده‌ای سبزتر، بهتر و امن‌تر شود».

***هماهنگ‌کننده مقیم سازمان ملل متحد در جمهوری اسلامی ایران**